

РЕШЕНИЕ

№ 36060

гр. София, 03.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 15.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **70** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 121, ал. 3, във връзка с чл. 104 от Закона за държавния служител /ЗДСл, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано във връзка с Определение № 11242 от 19.03.2023 г. по административно дело № 7372/2023 г. на АССГ, с което производството по посоченото дело е разделено и под посочения по-горе номер е оставена за разглеждане жалбата на К. С. против заповед № РД -15-492/30.06.2023г. на министъра на земеделието и храните, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е прекратено служебното му правоотношение.

С решение №24642 по адм.д. 7372/2023 г. по описа на АССГ, производството по цитираното по-горе дело на АССГ приключило, като оспорената заповед е отменена..

Настоящото дело е образувано по иск за обезщетение на основание чл. 104 от ЗДСл.

С исковата молба и уточнителна такава, се претендира обезщетение за времето, през което ищецът е останал без работа, вследствие на незаконното уволнение, за четири месеца – от 03.09.2023г. до 03.01.2024г., в размер на 14 520 лева, ведно със законната лихва върху тази сума.

По време на проведеното по делото съдебно заседание ищецът се явява лично и с процесуален представител. Поддържа исковата молба. Претендира разноски.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва иска. Фактически, излага съображения

за основателност на претенцията. Отправя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София - град, I отделение, 18 състав, след като взе предвид наведените в жалбата/иска/ доводи, становищата на страните и обсъди приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че до прекратяването на служебното правоотношение ищецът е заемала длъжността „началник на отдел „Управление на държавните земеделски земи“ Дирекция „Поземлени отношения и комасация“ при ответника.

Със Заповед №РД-15-492/30.06.2023г. на министъра на земеделието и храните е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя на основание чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл., поради „съкращаване на длъжността“ считано от 03.07.2023г.

С решение №24642 по адм.д. 7372/2023 г. по описа на АССГ , влязло в сила на 08.05.2025г., цитираната по-горе заповед е отменена.

От страна на ответника е представено копие на служебна книжка, от които се установява, че ищецът до датата на прекратяване на служебното правоотношение с отменената заповед е получавал възнаграждение 3630 лева.

Административен съд София - град, I отделение, 18 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на иска: Съгласно разпоредбата на чл. 204, ал. 1 от АПК, иск за обезщетение за вреди, настъпили в следствие на незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, може да се предяви след отмяната на административния акт по съответния ред. В разглеждания случай, заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на ищеца е отменена от съда, поради което искът е процесуално допустим и като такъв следва да бъде разгледан.

Разгледан по същество, същият е основателен.

С отмяната на заповедта за уволнение възниква правото на ищецът да получи обезщетение за понесените от него вреди.

По силата на чл. 104 от ЗДСл, когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на неявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението, изчислени въз основа на основната заплата, съответно основното възнаграждение.

Цитираната по-горе разпоредба дефинитивно посочва, че обезщетението на незаконно уволнения

държавен служител е в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно и същото не може да бъде за период, по-дълъг от шест месеца. Обезщетението по чл. 104, ал. 1 ЗДСл цели да възмезди лицето за вредите, претърпени от незаконното прекратяване на служебното правоотношение, поради което оставането без работа следва да бъде в причинна връзка с прекратяването на правоотношението и следва да обхваща периода непосредствено след уволнението, в какъвто смисъл е и константната практика на ВАС.

По отношение на размера на основното месечно възнаграждение за длъжността заемана от ищеца, съдът намира следното:

Безспорно е, че същият следва да бъде определен към момента на признаване на уволнението за незаконно, който момент в случая е 08.05.2025г. По делото не са ангажирани доказателства основното месечно възнаграждение за посочената длъжност да е променяно след датата на прекратяване на служебното правоотношение на ищеца. Ето защо, съдът приема, че същото е възлизало и към тази дата на 3630 лева.

Видно от изисканата справка от ТД на НАП офис Л. /л.119/, през процесния период ищецът не е работил по трудово или служебно правоотношение.

По изложените съображения, съдът намира, че за претендирания период следва да се определи обезщетение, като се съобрази посочения по-горе размер на заплата и претендирания период – четири месеца. Както бе посочено, размерът на работната заплата на ищеца е възлизал на 3630 лева. Ето защо, общият размер на обезщетението за периода от 03.09.2023г. до 03.01.2024г., възлиза на 14 520 лева, Сумата е дължима, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на влизане в сила на отмяната на оспорената заповед - 08.05.2025г.

Ищецът претендира разноски в размер на 1400 лева.

Съдът съобрази възражението за прекомерност, направено от ответника, но намира, че уговореното между страните, с оглед цената на иска, не е прекомерно. Същото е определено под минимума по Наредбата за възнагражденията за адвокатската работа. Ето защо, претендираните разноски от 1400 лева следва да се възложат в тежест на ответника в пълен размер.

Водим от горното и на основание чл. 121, ал. 1, т. 3 от ЗДСл, Административен съд София - град, I отделение, 18 състав,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Министерство на земеделието и храните да заплати на К. И. С.,[ЕГН] с адрес:@@5@[жк], [жилищен адрес] сумата от 14 520 / четиринадесет хиляди петстотин и двадесет/ лева, представляваща обезщетение по чл. 104 от ЗДСл, ведно с лихва за забава на изпълнението в размер, считано от 08.05.2025г., до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Министерство на земеделието и храните да заплати на К. И. С.,[ЕГН] с адрес:@@9@[жк], [жилищен адрес]направените по делото разноски в размер на 1400 /хиляда и четиристотин / лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с

касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: